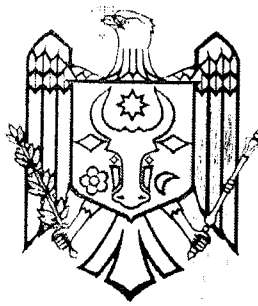
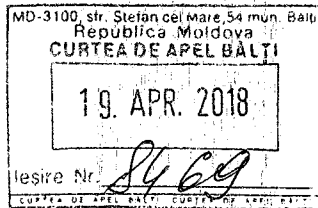

REPUBLICA MOLDOVA
Curtea de Apel Bălți
MD-3100, mun. Bălți,
str. Ștefan cel Mare 54,
tel.: +373(231)60745
fax: +373(231) 23143
e-mail: cab@justice.md
web page: cab.justice.md

РЕСПУБЛИКА МОЛДОВА
Апелляционная Палата Бэлць
MD- 3100, мун. Бэлць,
ул.Штефан чел Маре,54
тел.: +373(231)60745
факс: +373(231)23143
e-mail: cab@justice.md
web page: cab.justice.md

**Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu nr. 28**

Vă expediem pentru examinare cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de către avocatul Constantin Tănase pe marginea recursului înaintat de către acesta în privința lui Gherasimova Marina împotriva încheierii Judecătorei Soroca (Sediul Florești) din 02.02.2018 privind reducerea sancțiunii în temeiul art. 10, 10¹ CP.

Anexă: - încheierea Judecătorei Soroca (Sediul Florești) pe 7 file.

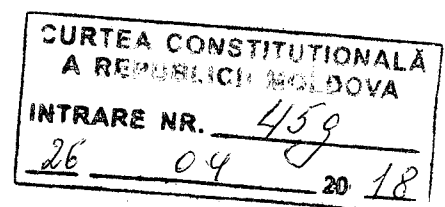
- cererea avocatului Constantin Tănase, cu anexe pe 14 file.

- încheierea din 11.04.2018 a Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți, pe 5 file.

Judecător:

Svetlana Șleahtițchi

executor: greșier Doina Tiron
Fax. (0231) 2-31-43
Tel. (0231) 6-07-45

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Prima instanță: Judecătoria Soroca (sediul Florești)
Judecător Marcela Nicorici

Dosarul nr.21r-48/2018

ÎNCHEIERE

11 aprilie 2018

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

în componență:

Președintele ședinței, judecător

Gheorghe Scutelnic

Judecătorii

Svetlana Șlehtițki și Ion Talpa

Cu participarea:

Procurorului

Liliana Pasat

Avocatului

Constantin Tănase

a examinat în ordine de recurs în ședință publică, recursul avocatului Constantin Tănase în interesele condamnatei Gherasimova Marina declarat împotriva încheierii Judecătoria Soroca (sediul Florești) din 02.02.2018, privind reducerea sancțiunii în temeiul art.10, 10¹ Cod penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoria Florești din 25 iunie 2010, Gherasimova Marina a fost condamnată în baza art.191 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de răspundere materială pe un termen de 5 ani.

Gherasimova Marina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin. (1) Cod penal, pe episoadele privind eliberarea lemnelor, înscrierea în listele de plată și însușirea banilor de la Vdovii Petru, Cișlari Ion și Munteanu Oleg.

De la Gherasimova Marina s-a încasat în beneficiul întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Soroca prejudiciul material în sumă de 103289 lei.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2011, apelul declarat de inculpată a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința în latura penală în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina, a fost condamnată în baza art.191 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod Penal și fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei. În rest sentința a fost menținută.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2011, a fost admis recursul inculpatei, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2013, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpată, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2014, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.191 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, în rest sentința a fost menținută. Gherasimova Marina urma să fie luată sub arest după epuizarea căilor de atac ordinar al sentinței. Calcularea termenului de pedeapsă în privința lui Gherasimova Marina începe din momentul reținerii.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2017, recursul declarat de către Gherasimova Marina a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat. Instanța de recurs a statuat că la judecarea cauzei, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante stipulate de art.414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare din punct de vedere al prezenței erorii de drept.

La 15 iunie 2017, avocatul Constantin Tănase a declarat recurs în anulare în numele condamnatei, în care solicită casarea deciziilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând că faptele condamnatei au fost încadrate pe calificativul comiterii actului delapidării în proporții deosebit de mari. Cuantumul proporțiilor la momentul comiterii faptei și adoptării deciziei instanței de apel a fost stabilit conform prevederilor art.126 Cod penal, prin care se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 unități convenționale de amendă.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 septembrie 2017, a fost decisă inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Constantin Tănase împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2017, în privința condamnatei Gherasimova Marina, deoarece este vădit neîntemeiat.

2. La 13.09.2017 condamnată Gherasimova Marina a depus spre examinare la Judecătoria Soroca (sediul Florești) cererea privind reducerea sancțiunii în temeiul art.10, 10¹ Cod penal.

3. Prin încheierea judecătorei Soroca (sediul Florești) din 02.02.2018, s-a respins ca neîntemeiată cererea de reducere a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Florești nr.1-04/2010 din 25 iunie 2010 și decizia Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, depusă de condamnată Gherasimova Marina.

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, aceasta a fost contestată cu recurs de către avocatul Constantin Tănase în interesele condamnatei Gherasimova Marina, care a solicitat casarea încheierii judecătorei Florești din 02 februarie 2018, rejudecarea cererii și admiterea cerinței condamnatei de reducere a pedepsei.

5. În ședința instanței de recurs, avocatul Constantin Tănase a înaintat cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate prezentată în conformitate cu art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.4 alin.(1) lit.a) din Codul jurisdicției constituționale, solicitând exercitarea controlului constituționalității prevederilor art.126 Cod Penal - a sintagmei "în vigoare la momentul săvârșirii faptei" ..

În motivarea cererii sale a indicat că, faptele comise de Gherasimova Marina, au fost încadrate de instanța de fond pe calificativul comiterii actului delapidării în proporții deosebit de mari. Quantumul proporțiilor la momentul comiterii faptei și adoptării sentinței instanței de apel a fost stabilit conform art.126 Cod Penal - Proporții deosebit de mari, proporții mari, daune considerabile și daune esențiale. Prin urmare, în temeiul acestor prevederi legale faptele au fost încadrate corect, dauna constatată de 103 289 lei depășește valoarea a 5000 unități convenționale de amendă.

Articolul 126 în redacția de până la data de 7.11.2016: Proporții deosebit de mari, proporții mari, daune considerabile și daune esențiale. (1) Se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.

Articolul 126 în redacția actuală: (1¹) Se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Condamnată a depus recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție invocând că, schimbarea legislativă a avut loc chiar în perioada în care se examina recursul fapt care nu i-a permis acesteia să invoce faptul că, a intervenit o lege mai favorabilă. Prin Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 07.09.2017, a fost respins recursul declarat. Condamnată a cerut să-i fie redusă pedeapsa în temeiul art.10 și 10 (1) al Codului Penal dar, judecătoria Florești a invocat același motiv și anume, faptul că legea face referire la valoarea de la data comiterii, prin urmare nu poate fi aplicată

retroactiv, ca fiind mai favorabilă. Ori, 40 salarii medii pe economie în acest fel ar reprezenta 55400 lei, pe când legea în vigoare la momentul comiterii faptei prevedea ca fiind proporții deosebit de mari 100 000 lei (5000 salarii minime 20 lei), ceea ce indică că norma legală actuală prevede direct și retroactiv aplicarea unei legi mai aspre decât s-ar aplica dacă fapta ar fi comisă astăzi. Consideră că, sintagma "în vigoare la momentul săvârșirii faptei" din art.126 al Codului Penal este contrară art.22 al Constituției, asta deoarece reglementează situații anterioare momentului intervenirii noilor reglementări privind modul de apreciere a caracterului deosebit de mare al pagubei. Legea penală nu poate avea caracter retroactiv ca principiu, iar prevederile art.22 ale Constituției pot fi interpretate doar în sensul că fapta infracțională este apreciată exclusiv prin prisma reglementărilor în vigoare la momentul judecării ei, inclusiv din punctul de vedere a gradului caracterului prejudiciabil, ori aceasta este determinant pentru stabilirea sancțiunii.

Consideră că, declararea sintagmei contestate ca fiind neconstituțională, ar exclude orice fel de aplicare arbitrară a acestei prevederi legale, ori art. 10 și 10 (1) ale Codului penal soluționează problema normei ce trebuie aplicate în spiritul art.22 al Constituției. Normele relevante: art.1, 7, 22, 23 din Constituția Republicii Moldova, Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, amendată prin protocoalele adiționale la această convenție (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea art.6 Dreptul la un proces echitabil, art.7 Nici o pedeapsă fără lege.

6. În ședința instanței de recurs, avocatul Constantin Tănase a solicitat sesizarea Curții Constituționale privind verificarea constituționalității unei sintagme din art.126 Cod penal.

Procurorul participant la proces, Liliana Pasat, a indicat că, este dreptul apărării de a sesiza Curtea Constituțională.

7. Audiind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia că, sunt întrunite condițiile, menționate în Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, astfel va solicita Curții Constituționale să exercite controlul constituționalității a prevederilor art.126 al Codului Penal - a sintagmei "în vigoare la momentul săvârșirii faptei", în corespundere cu prevederile art.22 și 23 din Constituția Republicii Moldova.

În același timp Colegiul penal consideră necesar de a suspenda judecarea cauzei contravenționale prezente reieșind din următoarele considerente.

Colegiul penal se bazează pe prevederile art.7 alin.(3) Cod de procedură penală, potrivit căruia se indică, că dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.

În situația în care Curtea Constituțională prin hotărârea nr.2 din 09.02.2016 privind interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția RM /sesizarea nr.55b/2015/ a hotărât că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă

Curții Constituționale direct de către judecătorii pe rolul cărora se află cauza, Colegiul penal aplică direct prevederile Hotărârii Curții Constituționale din 09.02.2016.

Suspendarea procesului constă în încetarea temporară a actelor de procedură de către instanța de judecată din cauza unor împrejurări obiective, ce fac imposibilă desfășurarea mai departe a procesului și este imposibil de determinat când împrejurarea obiectivă, în cazul dat Curtea Constituțională se va expune, iar procesul va putea fi reluat.

Colegiul penal, ținând cont de prevederile legale la acest capitol, de faptul că judecarea recursului în privința lui Gherasimova Marina se află la etapa incipientă, consideră necesară suspendarea judecării cauzei până la examinarea sesizării de către Curtea Constituțională.

În baza celor expuse mai sus, conform art.135 alin.(1) lit.a), g) din Constituția RM, Colegiul penal,

D i s p u n e:

Se admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, înaintată de avocatul Constantin Tănase în interesele condamnatei Gherasimova Marina, cu remiterea cauzei la Curtea Constituțională.

Se suspendă judecarea recursului în privința lui Gherasimova Marina privind reducerea sancțiunii în temeiul art.10, 10¹ Cod penal până la examinarea sesizării.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele sălii de judecată

Judecători

COPIA CORESPUNDE ORIGINALULUI

[Handwritten signature]

S. Sheantitki

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,

Chișinău MD 2004,

Republica Moldova

Curtea Constituțională

Prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, articolele 38 alin. (1) lit. g) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995.

I. Autorii sesizării:

Constantin Tănase, avocatul condamnatei Gherasimova Marina

II. Obiectul sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare unele prevederi ale Codului Penal și anume, sintagma: "în vigoare la momentul săvârșirii faptei" din articolul 126 al Codului Penal.

III. Expunerea pretinselor

încălcări ale constituției precum și argumente în favoarea sesizării

Prin sentința Judecătorei Florești din 25 iunie 2010, Gherasimova Marina a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2011, apelul declarat de inculpat a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința în latura penală în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina, a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2011, a fost admis recursul, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2014, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare.

7. Faptele comise de Gherasimova Marina, au fost încadrate de instanța de fond pe calificativul comiterii actului delapidării în proporții deosebit de mari. Quantumul proporțiilor la momentul comiterii faptei și adoptării sentinței instanței de apel a fost stabilit conform articolului 126 al Codului Penal - **Proporții deosebit de mari, proporții mari, daune considerabile și daune esențiale .**

Prin urmare, în temeiul acestor prevederi legale faptele au fost încadrate corect, dauna constatată de 103 289 lei depășește valoarea a 5000 unități convenționale de amendă.

Articolul 126 în redacția de pînă la data de 7.11.2016:

Proporții deosebit de mari, proporții mari, daune considerabile și daune esențiale(1) Se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvîrșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.

Articolul 126 în redacția actuală:

(1¹) Se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărîrea de Guvern în vigoare la momentul săvîrșirii faptei.

8. Condamnata a depus recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție invocînd că schimbarea legislativă a avut loc chiar în perioada în care se examina recursul fapt care nu i-a permis acesteia să invoce faptul că a intervenit o lege mai favorabilă.

9. Prin Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 7.09.2017 a fost respins recursul declarat și formulată următoarea concluzie: "Pe lângă aceasta, descriptivul

hotărârilor instanțelor de apel și de recurs, inclusiv împrejurările reproduse la pct. 10. și 12. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că acestea au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția formulată condamnatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, inclusiv prescripțiilor din art. 126 alin. (11) Cod penal, conform cărora, se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Or, această normă stipulează clar și imperativ că valoarea bunurilor sustrase se determină în raport cu **40 de salarii medii lunare pe economie prognozate la momentul săvârșirii faptei – în 2005 acest salariu fiind de 1385 lei (Hotărârea Guvernului RM nr.1083 din 01.10.2004), dar nu la momentul examinării cauzei în instanța de recurs, cum neîntemeiat invocă recurentul (pct. 14. din decizie). Rezultă că, în raport cu motivele enunțate, instanțele de apel și de recurs nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental (pct. 10. și 12. din decizie), iar recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (pct. 14. din decizie).**”

10. Condamnata a cerut să-i fie redusă pedeapsa în temeiul art. 10 și 10 (1) al Codului Penal dar, judecătoria Florești a invocat același motiv și anume, faptul că legea face referire la valoarea de la data comiterii, prin urmare nu poate fi aplicată retroactiv, ca fiind mai favorabilă.

Ori, 40 salarii medii pe economie în acest fel ar reprezenta 55400 lei, pe când legea în vigoare la momentul comiterii faptei prevedea ca fiind proporții deosebit de mari 100 000 lei (5000 salarii minime*20 lei), cea ce indică că norma legală actuală **prevede direct și retroactiv aplicarea unei legi mai aspre** decât s-ar aplica dacă fapta ar fi comisă astăzi.

Considerăm că, sintagma ”în vigoare la momentul săvârșirii faptei” din art. 126 al Codului Penal este contrară art. 22 al Constituției, asta deoarece reglementează situații anterioare momentului intervenirii noilor reglementări privind modul de apreciere a caracterului deosebit de mare al pagubei.

Legea penală nu poate avea caracter retroactiv ca principiu iar prevederile art.22 ale Constituției pot fi interpretate doar în sensul că fapta infracțională este apreciată exclusiv prin prisma reglementărilor în vigoare la momentul judecării ei, inclusiv din punctul de vedere a gradului caracterului prejudiciabil, ori aceasta este determinant pentru stabilirea sancțiunii.

Considerăm că declararea sintagmei contestate ca fiind neconstituțională, ar exclude orice fel de aplicare arbitrară a acestei prevederi legale, ori art. 10 și 10(1) ale Codului penal soluționează problema normei ce trebuie aplicate în spiritul art. 22 al Constituției.

Normele relevante

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„[...] (3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

Articolul 22. Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, amendată prin protocoalele adiționale la această convenție (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei

părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori a securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 7

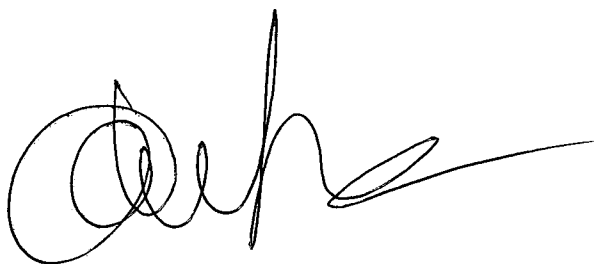
Nici o pedeapsă fără lege

„1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

2. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate.”

CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Pentru considerentele expuse, călăuzindu-ne de prevederile art.4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. 4 alin. (1) lit.a) din Codul jurisdicției constituționale solicităm exercitarea controlului constituționalității prevederilor art.126 al Codului Penal - a sintagmei **”în vigoare la momentul săvârșirii faptei”**.

Cu respect, Constantin Tănase

MD-2009 Bernardazzi 68/A of. 6

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

07 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2017, declarat de avocatul Constantin Tănase, în numele condamnatei

*Gherasimova Marina XXXXXXXX, născută la
xx XXXXXXXXXXXX XXXX în or. XXXXXX, locuitoare a s.
XXXXXXXXXX xx Xxx, r-nul XXXXXXXX, cetățeană a R.
Moldova, fără antecedente penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>06.02.2009 – 25.06.2010,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>03.08.2010 – 12.01.2011,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>06.07.2011 – 18.10.2011,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>14.11.2011 – 20.09.2013,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>10.12.2013 – 08.04.2014,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>29.04.2014 – 18.05.2016,</i>
<i>ordinar:</i>	<i>18.08.2016 – 01.02.2017,</i>
<i>în anulare:</i>	<i>04.07.2017 – 07.09.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 25 iunie 2010, Gherasimova Marina a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și pe episoadele privind eliberarea lemnelor, înscrierea în listele de plată și însușirea banilor de la Vdovîi P., Cișlaru I. și Morgun O.

Gherasimova Marina a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5), 79 Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de răspundere materială pe un termen de 5 ani.

De la Gherasimova Marina s-a încasat în beneficiul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Soroca prejudiciul material în sumă de 103.289 lei.

2. Instanța de fond a reținut că Gherasimova M. se învinuiește că, activând în calitate de contabilă a Ocolului Silvic Cuhurești a Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Soroca, intenționat, din interes material, cu scopul delapidării averii străine, în luna decembrie 2004, falsificând semnăturile lucrătorilor întreprinderii respective în listele de plată nr. 4, 5, 6 pentru luna decembrie 2004, și anume a lui Cebotari D., Cebotari S., Guțu V. și Coban S., a însușit bani în sumă totală de 14.514 lei, cauzându-le pătimiților daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 12 decembrie 2005, eliberând lemn de foc, conform facturii fiscale seria DL nr. 0258186 și nr. 0258185, în cantitate de 60 și 40 m/s, cu prețul de 83,33 lei pentru 1 m/s, inclusiv TVA, pe numele lui Vdovîi P., a însușit bani în sumă de 10.000 lei.

Tot ea, în decembrie 2005, eliberând conform facturilor seria DL nr. 0257820, 0257815, 02578801, 0257813, 0257816, 0257823, 0257812, 0257808, 0257807, 0257833 pe numele lui Cișlaru I., 105 m/s lemn pentru foc, la prețul de 83.33 lei și TVA 20 %, a însușit bani în sumă de 10.600 lei, cauzându-i Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Soroca o daună materială considerabilă.

Tot ea, în perioada anilor 2004-2005, a înscris în lista de plată a salariaților, contrar faptelor reale, lui Morgun O. suma de 14.194 lei și lui Cișlaru I. - 11.375 lei, pe care i-a însușit.

În rezultatul activității ilegale, Gherasimova M. a însușit bani în sumă totală de 60.683 lei.

Tot ea, intenționat, din interes material, a falsificat semnăturile lucrătorilor Ocolului Silvic Cuhurești Cebotari D., Cebotari S., Guțu V. și Coban S. în listele de plată nr. 4, 5, 6 pentru luna decembrie 2004, iar banii în sumă de 14.514 lei i-a însușit, iar în perioada anilor 2004-2005 a înscris în lista de plată a salariaților, contrar faptelor reale, lui Morgun O. suma de 14.194 lei și lui Cișlaru I. - 11.375 lei, pe care i-a însușit, vinovăția inculpatei pe acest episod nefiind dovedită.

Totodată, instanța a constatat că inculpata, deținând funcția de șef al Ocolului Silvic Cuhurești, ÎSS „Soroca”, în baza ordinului directorului ÎSS „Soroca”, nr. 88c din 30.09.2003, fiind persoană cu funcții de răspundere, căreia într-o instituție de stat i s-a acordat permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative, în obligațiunile de serviciu a căreia intră gestionarea lucrărilor silvice, în perioada anului 2005, prin delapidare, cu folosirea situației de serviciu, în rezultatul comercializării lemnului de calitate înaltă întreprinderii SRL „Arboris-Com”, a însușit bunuri materiale ale statului în sumă de 103.289 lei, ce constituie proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe:

La 12 martie 2005, SRL „Arboris-Com”, în baza facturii fiscale seria BN nr. 0436883 din 12.03.2005, întocmită de inculpată, i-a fost eliberat din ocolul silvic

Cuhurești lemn de gater (stejar) calitatea I, II și III, în cantitate de 31,32 m în sumă de 37.410,21 lei.

În continuare, la 16 iunie 2005, SRL „Arboris-Com”, în baza facturii fiscale seria BN nr. 0437406 din 16.06.2005, întocmită de inculpată, i-a fost eliberat din ocolul silvic Cuhurești, lemn de gater (stejar) calitatea I, II și III, în cantitate de 29,83 m în sumă de 30.972,71 lei.

Apoi, la 12 august 2005, SRL „Arboris-Com”, în baza facturii fiscale seria DK nr. 0501728 din 12.08.2005, întocmită de inculpată, i-a fost eliberat din ocolul silvic Cuhurești lemn de gater (stejar) calitatea I, II și III, în cantitate de 33,04 m în sumă de 34.907,67 lei.

Astfel, cantitatea totală de lemn livrată SRL „Arboris-Com” a constituit 94,19 m cu valoarea totală de 103.289 lei, fiind încărcat în transportul auto de model „MAN”, n.î. C HK 425, și „Mercedes-1835”, n.î. C HK 426, care aparține cu drept de proprietate SA „MIF”.

După fiecare livrare, inculpata se prezenta la sediul întreprinderii SRL „Arboris-Com”, unde Decenco M. se achita în numerar, cu transmiterea banilor nemijlocit inculpatei, totodată restituind acesteia și cele trei facturi fiscale.

Ulterior, inculpata, având intenția de a însuși mijloacele bănești încasate de la Decenco M. pentru lemnul livrat, în scopul nereflectării în evidența contabilă a bunurilor eliberate a prezentat în contabilitatea Ocolului Silvic Cuhurești facturile fiscale anterior transmise de Decenco M., indicând contabilului Captarenco T. de a anula facturile în cauză, ca motiv invocând imposibilitatea livrării lemnului.

Astfel, inculpata a săvârșit delapidarea averii străine, prin însușirea ilegală a bunurilor încredințate în administrarea ei, și anume, prin acțiunile sale intenționate, folosind situația de serviciu în interes material și personal a însușit prin delapidare, mijloace bănești destinate încasării la ÎSS „Soroca”, în sumă totală de 103.289 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

Vinovăția inculpatei pe acest episod este confirmată pe deplin prin probele administrate, acțiunile ei fiind corect încadrate în baza art. 195 alin. (2) Cod penal.

Totodată, având în vedere că art. 195 a fost exclus prin Legea nr. 277-XVI din 18.12.2008, acțiunile inculpatei urmează a fi reîncadrate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, ca delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a considerat necesară aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, stabilindu-i inculpatei o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă.

3. Procurorul în Procuratura r-nului Florești, Mihail Dadu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 191 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare și în baza art. 191 alin. (5) Cod penal la 9 ani închisoare. În temeiul art. 84 Cod penal, a-i stabili pedeapsă definitivă de 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de șef al Ocolului Silvic Cuhurești pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că inculpata, folosind situația de serviciu în interes material și personal, a însușit prin delapidare, mijloace bănești destinate încasării la

ÎSS „Soroca”, în sumă totală de 103.289 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța a neglijat prevederile art. 79 alin. (3) Cod penal, inculpatei urmând a-i fi aplicată o pedeapsă sub limita minimă, dar nu de altă categorie.

3.1. A declarat apel și inculpata, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată integral.

Apelanta a indicat că sentința de condamnare este bazată pe presupuneri.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2011, apelul inculpatei a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Gherasimova M. a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5), 79 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a reținut că probele administrate coroborează între ele, indicând la prezența în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a luat în considerare prevederile art. 7, 61, 75, 79 Cod penal.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a sentinței și totală a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din lipsa în acțiunile ei a elementelor infracțiunii.

Recurenta a invocat că probele administrate nu dovedesc vinovăția ei în comiterea infracțiunii incriminate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2011, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că la judecarea cauzei, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, nu a dat o apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2013, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Apelul inculpatei a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre.

Gherasimova Marina a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a concluzionat că acuzarea nu a prezentat probe care să dovedească vinovăția inculpatei.

8. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că instanțele de fond și de apel nu au calificat obiectiv circumstanțele cauzei, ignorând probelor acuzării, fiind adoptate hotărâri ilegale.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2013, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că concluzia instanței de apel este pripită și nu corespunde materialelor cauzei, nefiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor acuzării, instanța de apel nepronunându-se asupra lor în modul cuvenit, probele administrate nefiind apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, apelul inculpatei a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Gherasimova M. a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, de la reținere.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat că probele administrate, cercetate în instanța de fond și verificate suplimentar în instanța de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, sunt pertinente, concludente și utile pentru a fi puse la baza sentinței de condamnare, fiind în coroborare și dovedind pe deplin vinovăția inculpatei în delapidarea în anul 2005 a sumei de 103.289 lei, în rezultatul eliberării lemnului de calitate înaltă SRL „Arboris-Com” și anulării ulterioare a facturilor fiscale pentru a nu le reflecta în evidența contabilă.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpata se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnată, concluzionând că corectarea și reeducarea ei este posibilă prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, în limitele sancțiunii minime prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

11. Inculpata a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a indicat că la judecarea cauzei, instanța de apel a omis nemotivat probele apărării, bazându-se exclusiv pe poziția acuzării, care este una pur declarativă, formală și fără suport probant.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2017, recursul a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a statuat că la judecarea cauzei, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante stipulate de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare din punct de vedere al prezenței erorii de drept.

13. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

14. La 15 iunie 2017, avocatul Constantin Tănase a declarat recurs în anulare în numele condamnatei, în care solicită casarea deciziilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că faptele condamnatei au fost încadrate pe calificativul comiterii actului delapidării în proporții deosebit de mari. Cuantumul

proporțiilor la momentul comiterii faptei și adoptării deciziei instanței de apel a fost stabilit conform prevederilor art. 126 Cod penal, că se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 unități convenționale de amendă.

Or, faptele ei au fost încadrate corect, dauna de 103.289 lei depășind valoarea a 5000 unități convenționale.

Însă, conform modificărilor operate în art. 126 Cod penal prin Legea 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 1233 din 09.11.2016, a fost stabilit salariul mediu prognozat în cuantum de 5300 lei lunar.

Astfel, la momentul examinării cauzei în instanța de recurs, prejudiciul nu reprezenta valori mari sau deosebit de mari, ci substanțiale.

Recursul a fost examinat sub incidența a două norme, care determinau calificarea faptei, una la momentul depunerii recursului și cealaltă la momentul examinării și adoptării deciziei, iar noua lege încadrează faptele condamnatei în alte limite de pedeapsă.

Prin urmare, la depunerea recursului, recurenta nu avea dreptul de a invoca ca temei art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală - a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului – condiție care a intervenit pe parcursul examinării cauzei.

Astfel, modificarea legislativă operată a determinat o eroare de drept or, recursul fiind o cale de atac ordinară este împuternicit de a examina soluțiile instanțelor inferioare, inclusiv sub aspectul intervenirii unei legi mai blânde la momentul judecării și adaptării sentinței la noua lege mai favorabilă, remedierea erorii fiind posibilă doar prin casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în

anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat nu sunt indicate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept ale speței și la împrejurările concrete relevate în descriptivul hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse la pct. 10. și 12. din prezenta decizie, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârilor irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (pct. 14. din decizie, vol. VIII, f.d. 193-199).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Pe lângă aceasta, descriptivul hotărârilor instanțelor de apel și de recurs, inclusiv împrejurările reproduse la pct. 10. și 12. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că acestea au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția formulată condamnatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, inclusiv prescripțiilor din art. 126 alin. (1¹) Cod penal, conform cărora, se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Or, această normă stipulează clar și imperativ că valoarea bunurilor sustrase se determină în raport cu 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate la momentul săvârșirii faptei – în 2005 acest salariu fiind de 1385 lei (*Hotărârea Guvernului RM nr.1083 din 01.10.2004*), dar nu la momentul examinării cauzei în instanța de recurs, cum neîntemeiat invocă recurentul (pct. 14. din decizie).

Rezultă că, în raport cu motivele enunțate, instanțele de apel și de recurs nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental (pct. 10. și 12. din decizie), iar recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (pct. 14. din decizie).

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

16. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Constantin Tănase împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2017, în privința condamnatei Gherasimova Marina XXXXXXXX, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 septembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun